

Ушаглара һәдијјә

«Көнчлик» нәшријјаты шаир Тоғиғ Маһмудуи ушағларымыз үчүн јаздығы «Алпинистләр» китабыны чапдан бурахмышдыр. Китабда топланан ше'р вә поемалар өз мөвзусу, мәзмуну, мүндәричәси вә услубу етибары илә мәктәбләрнимизни јаш сәвијјәсинә мувафигдир.

Мүәллифин ән јакшы јарадычылығ кәйфијјәтләршәндән бири сәдији мөвзулары ушағларын псих-

холокјясына вә дүшүнчәсинә үйгүн тәрәдә ифадә етмәји бачарма-сыдыр. Вәтән торпағынын көзәлликләринә һәср едилән ше'рләр бу чәһәтдән характерлиқдир. «Хәзәрин саһилләри», «Истису ләвһәләри», «Дағ кәндиндә јашайырығ», «Чейранбатан», «Ијдә ағачы» ше'рләриндә доғма республикамызын фусункар кушәләри гәләмә алынмыш вә поетик зирвәјә галдырылмышдыр. Бу ше'рләри охудугча санки дағ зирвәләриндә чахан шимшәкләрин гызартысыны, күл јарпағларында мунчугланан шәйләрин парылтысыны, Төртәр чајы саһилинә салынмыш күл-чичәкләрин әлван халысыны, буз кими сојуг, әд кими гәјнар булағларын шөфәсыны, ахшамүсту дағлара өртүк салан ағ думан ләјларыны, ахшам гариллығында, әј ишығы илә гар ишығынын бир-биринә гарышдығы дағ кәндинин сәрт вә фусункар көркәмнини дујур, көрүр вә

һисс едирсән. Марағлыдыр ки, бу ше'рләрин әксәријјәтиндә шаир балача достларыны данышдырыр:

Шеһә бир бах
Нурлу, парлаг.
Нә иридир,
Мирвәридир.
Дөдим: сүрүш,
Өвчүмә душ.
Нә онду, әһ!
Дағылды шеһ!

Вә ја

Шимшәк о дағда јанды,
Чох-чох узағда јанды,
Мәнә елә кәлди ми,
Бизим отағда јанды.

Һәр яки парчада ушағ мүшәһидәсинин вә дүшүнчәсинин чаңлы, реал ләвһәси јарадылмышдыр. Бу бахымдан «Төртәр чајы вә чи-чәкләр» «Кәзән ишығ», «Думан», «Јағшы вә күнәш» ше'рләри мүвәфәғијјәтлидир.

Тоғиғ Маһмуд китабында топланыдығы ше'рләрин әксәријјәтиндә ушағларымызын тәрбијәси мәсәләсинә һәссаслығла јанашмыш-

дыр. Бу, тәсәдүфи дејилдир. Азы сәләткар гәләминдән чыхан һәр бир бәди әсәр ушағларымызын гәлбләринә сағ дујуглар кәтир-мәли, онларын дүшүнчәләринә әд-динлығ нуру сәпмәлидир. Бу чәһәтдән «Кәзир јер курәсин», «Даландар», «Тәләсәндә», «Бир оғлан таныырам», «Гөрхутмасиғар сәни» вә с. ше'рләр севиндир-ричидир. Онлар балаларымыза өн јүксәк вә тамиз һиссләр ашыла-йыр.

Китабда бөјүк шәврәмиз Маһмәд Фүзулянин «Һәдигәтүсүдә» әсәринин бир рәвәјәти әсасында ушағлар үчүн јазы-мыш «Јакшылығ вә пахыллығ» вә «Алпинистләр» поемалары верил-мишдир. Һәр икки әсәр охунағлы, әдди, сәлис вә обраазлы дидә јазылмышдыр.

Јери кәлишкән ону да демә-лијик ки, «Алпинистләр» китабы синифдәнкәнар оху үчүн мүә-лимләримизни әлиндә ән јарарды вәсәнтдир.

Вағиғ ЈУСИФ.